Lumida

miłość nie gaśnie

Żałoba po zwierzaku

Pierwsze badanie żałoby po stracie zwierząt i nastrojów społecznych związanych z żałobą

2026

Experience Institute na zlecenie Lumida

WPROWADZENIE

Idea i cele badania

Żałoba po stracie zwierzęcia to doświadczenie, o którym w Polsce mówi się niewiele – choć co roku dotyka setek tysięcy właścicieli. Lumida zrobiła pierwsze tak szerokie badanie ilościowe na ten temat, by spojrzeć na zjawisko danymi, a nie tylko intuicją.

Cele badania

01 Zmierzyć skalę i intensywność żałoby po stracie zwierzęcia

02 Sprawdzić, jak żałoba po zwierzęciu jest odbierana społecznie

03 Zbadać świadomość i postawy wobec usług pożegnania zwierząt

04 Poznać znajomość i gotowość do skorzystania z usług

JAK BADALIŚMY

Metodologia badania

Jak realizowaliśmy badanie

Próba: 605 respondentów, ogólnopolska

Termin: kwiecień 2026

Charakter: badanie ilościowe (ankietowe)

Realizacja: Experience Institute

Zleceniodawca: Lumida sp. z o.o.

Struktura próby (N=605)

52,2% **316 osób**
straciło kiedykolwiek zwierzaka

26,0% **157 osób**
ma zwierzę, ale nie odczuło jeszcze straty

21,8% **132 osoby**
nigdy nie miało zwierzaka

Narzędzia analityczne i bazy danych w raporcie

Skala PGD wg ICD-11 (WHO, 2022)
pomiar przedłużonej żałoby – ten sam standard co przy żałobie po człowieku

Bazy (N) używane w raporcie:

N=605 wszyscy respondenci
N=316 osoby po stracie zwierzęcia
N=473 właściciele zwierząt

O LUMIDZIE

Pierwszy w Polsce dom pożegnań zwierząt

Otworzyliśmy się w sierpniu 2025 roku w warszawskim Wilanowie jako pierwsze w Polsce miejsce stworzone wyłącznie z myślą o pożegnaniu zwierząt domowych. Oferujemy pełną opiekę nad procesem: odbiór zwierzęcia, kremację indywidualną ze zwrotem prochów lub kremację wspólną, ceremonię pożegnania, urny i przedmioty pamięci, a także wsparcie psychologiczne dla osób w żałobie.

W codziennej pracy widzimy to, czego oficjalne statystyki nie pokazują. Klienci pytają, czy „wolno im tak płakać po kocie", przepraszają za swoje emocje, opowiadają o niezrozumieniu w pracy i wśród bliskich. Wiele osób trafia do nas w stanie głębokiej żałoby — porównywalnej z żałobą po człowieku — ale bez dostępu do języka i wsparcia, jakie społeczeństwo daje w sytuacji śmierci osoby bliskiej.
Zleciliśmy
to badanie, żeby sprawdzić, czy nasze obserwacje są reprezentatywne dla całej Polski, i żeby dostarczyć danych, których w naszym kraju dotąd nie było. Wierzymy, że bez liczb temat zostaje w sferze anegdot — a żałoba po zwierzęciu zasługuje na poważną rozmowę.

Co oferujemy

01 Kremacja indywidualna i wspólna

Każde zwierzę osobno, ze zwrotem prochów

02 Ceremonia pożegnania

Czas i miejsce na świadome rozstanie ze zwierzęciem

03 Wsparcie psychologa

Spotkania z psychologiem specjalizującym się w żałobie po stracie zwierzęcia

04 Wyjątkowe pamiątki

Własne, ręcznie robione urny, biżuteria z odciskiem nosa

NAWIGACJA

Spis treści

Raport otwiera podsumowanie najważniejszych wniosków, a następnie prowadzi przez cztery części tematyczne:

01 **Profil respondentów**
Kim są badani: posiadanie zwierząt, demografia, dochód gospodarstwa

02 **Doświadczenie straty i żałoby**
Skala i intensywność żałoby, czas trwania, wsparcie bliskich i praca

03 **Żałoba a społeczeństwo**
Jak Polacy odbierają żałobę po zwierzęciu i jak oceniają ją sami

04 **Znajomość usług pogrzebowych**
Świadomość rynku, rola weterynarzy i gotowość do skorzystania

NAJWAŻNIEJSZE WNIOSKI

Podsumowanie wyników

01 Żałoba po zwierzęciu to poważne, niedoceniane zjawisko

Spośród 605 badanych, 316 straciło kiedyś psa lub kota. Aż 71% z nich opisuje ten czas jako trudny lub najtrudniejszy w życiu. Co piąta osoba po stracie (20,6%) spełnia kliniczne kryteria przedłużonej żałoby według klasyfikacji ICD-11 – to ten sam standard diagnostyczny co przy żałobie po człowieku. Ponad połowa odczuwała wpływ straty tygodniami lub dłużej, a co trzecia – ponad trzy miesiące. Mimo tego skala wsparcia społecznego jest nieadekwatna do skali przeżycia. 39% badanych usłyszało od bliskich bagatelizujące komentarze, a 28% usłyszało wprost „to był tylko pies/kot". 29% poszło do pracy następnego dnia, mimo że czuło się źle.

02 Polacy są bardziej empatyczni niż myślą

Badanie ujawniło wyraźną lukę percepcji: respondenci uważają że inni Polacy są mniej wyrozumiali niż oni sami. Osobiście 82% deklaruje reakcję ze zrozumieniem lub współczuciem, ale tylko 58% przypisuje taką reakcję ogółowi społeczeństwa. Ta różnica 24 punktów procentowych oznacza, że żałoba po zwierzęciu jest bardziej akceptowana społecznie niż ludzie sądzą – co ma znaczenie dla komunikacji marketingowej: klienci nie muszą się wstydzić, że im zależy.

03 Rynek usług pogrzebowych dla zwierząt jest praktycznie nieznany

89% respondentów nie ma żadnej wiedzy o firmach zajmujących się pochówkiem zwierząt. Tylko 6% zna je konkretnie. 42% po śmierci zwierzęcia zakopało je w ogrodzie, bo po prostu nie wiedziało że istnieją inne opcje. 62% weterynarzy nigdy nie porusza tematu pochówku – a to naturalne miejsce pierwszego kontaktu. Główną barierą nie jest brak potrzeby ani cena, lecz brak świadomości że taka usługa w ogóle istnieje.

04 Gotowość do zakupu jest wyższa niż spontanicznie deklarowana

Tylko 26% myślało wcześniej o tym co zrobić gdy zwierzę odejdzie. Ale gdy pokazano konkretną propozycję kompleksowej usługi od odbioru do zwrotu prochów, już 46% powiedziało że by skorzystało. A gdy zaproponowano możliwość ustalenia preferencji z wyprzedzeniem – odsetek skoczył do 68%. To pokazuje że klienci nie planują sami, ale chętnie sięgają po gotowe rozwiązanie gdy ktoś im je poda. Inicjatywa musi wyjść od firmy lub weterynarza, nie od klienta.

01

CZĘŚĆ 01

Profil respondentów

Kim są badani

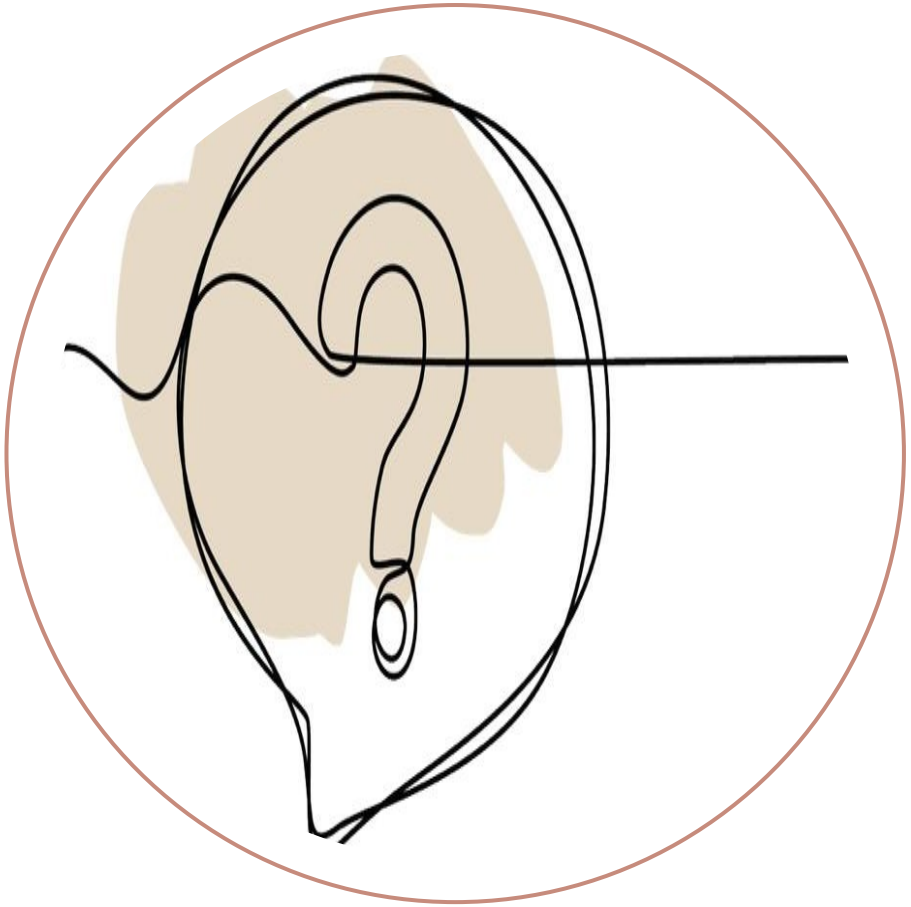

Posiadanie zwierzęcia

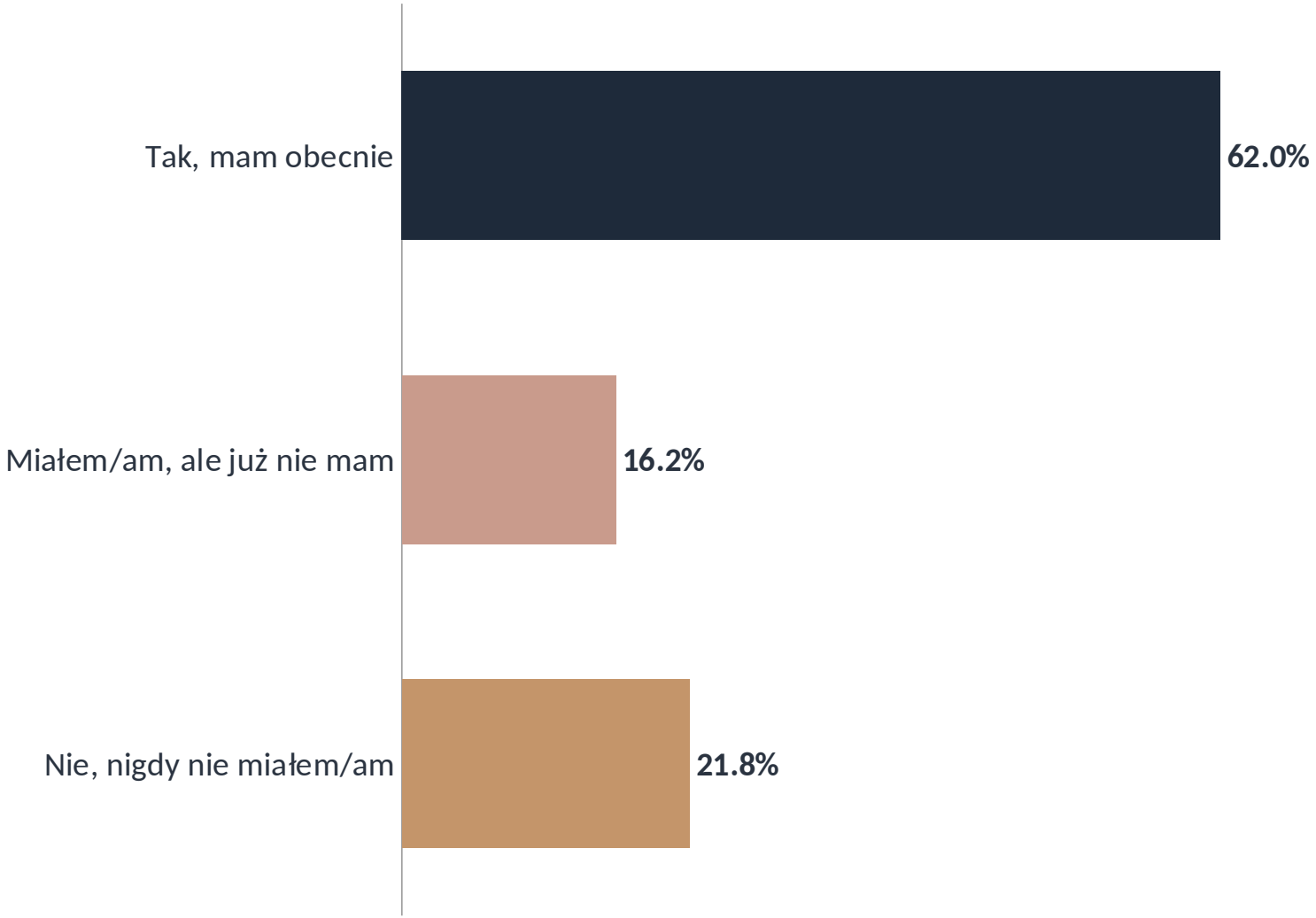

TOTAL:

316 osób
52,2%
straciło kiedykolwiek zwierzaka

157 osób
26%
ma zwierzę, ale nigdy jeszcze nie odczuło straty

132 osób
21,8%
nigdy nie miało zwierzaka

605
respondentów łącznie

Profil demograficzny

Płeć

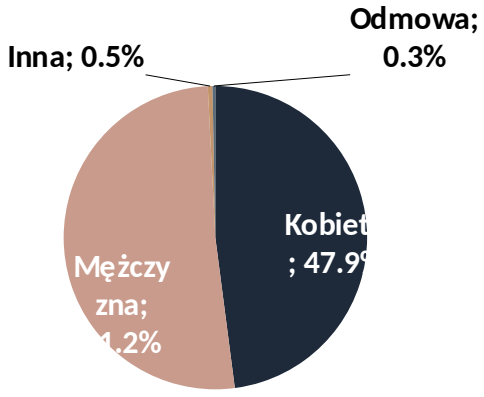

Wiek

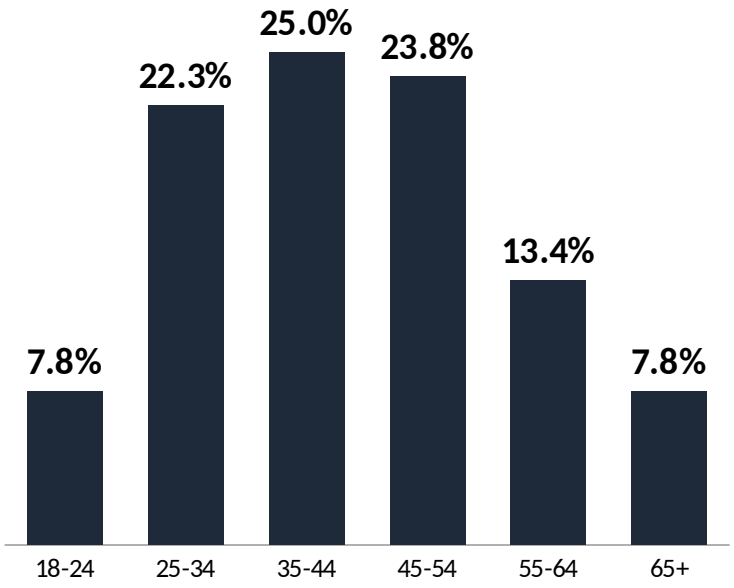

Wielkość miejscowości

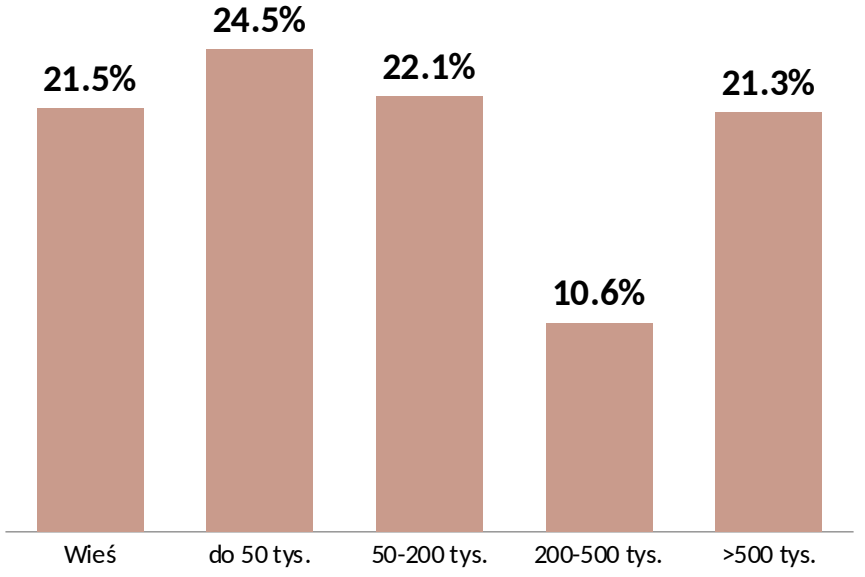

Dochód gosp. domowego (netto)

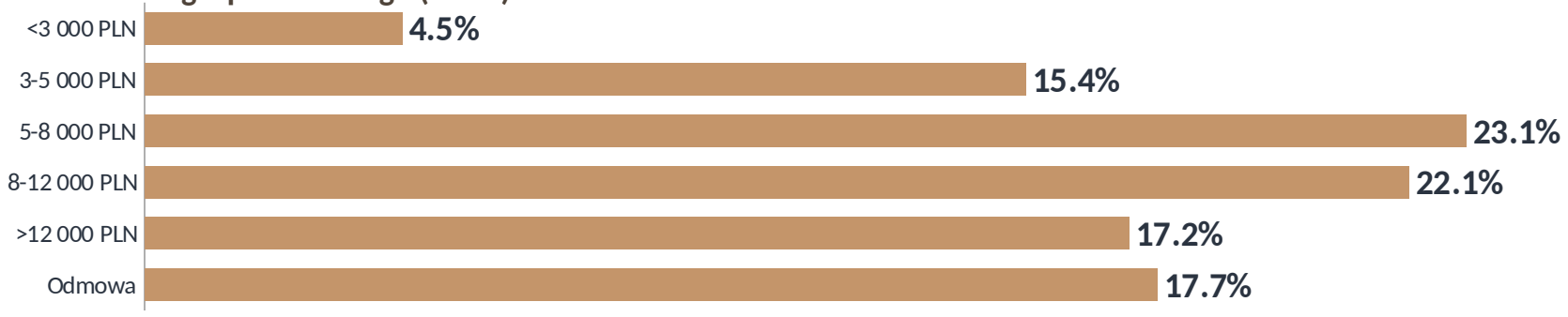

N=605

02

CZĘŚĆ 02

Doświadczenie straty i żałoby

Skala, intensywność i wpływ na życie

Jak opisałbyś tamten czas?

N=316

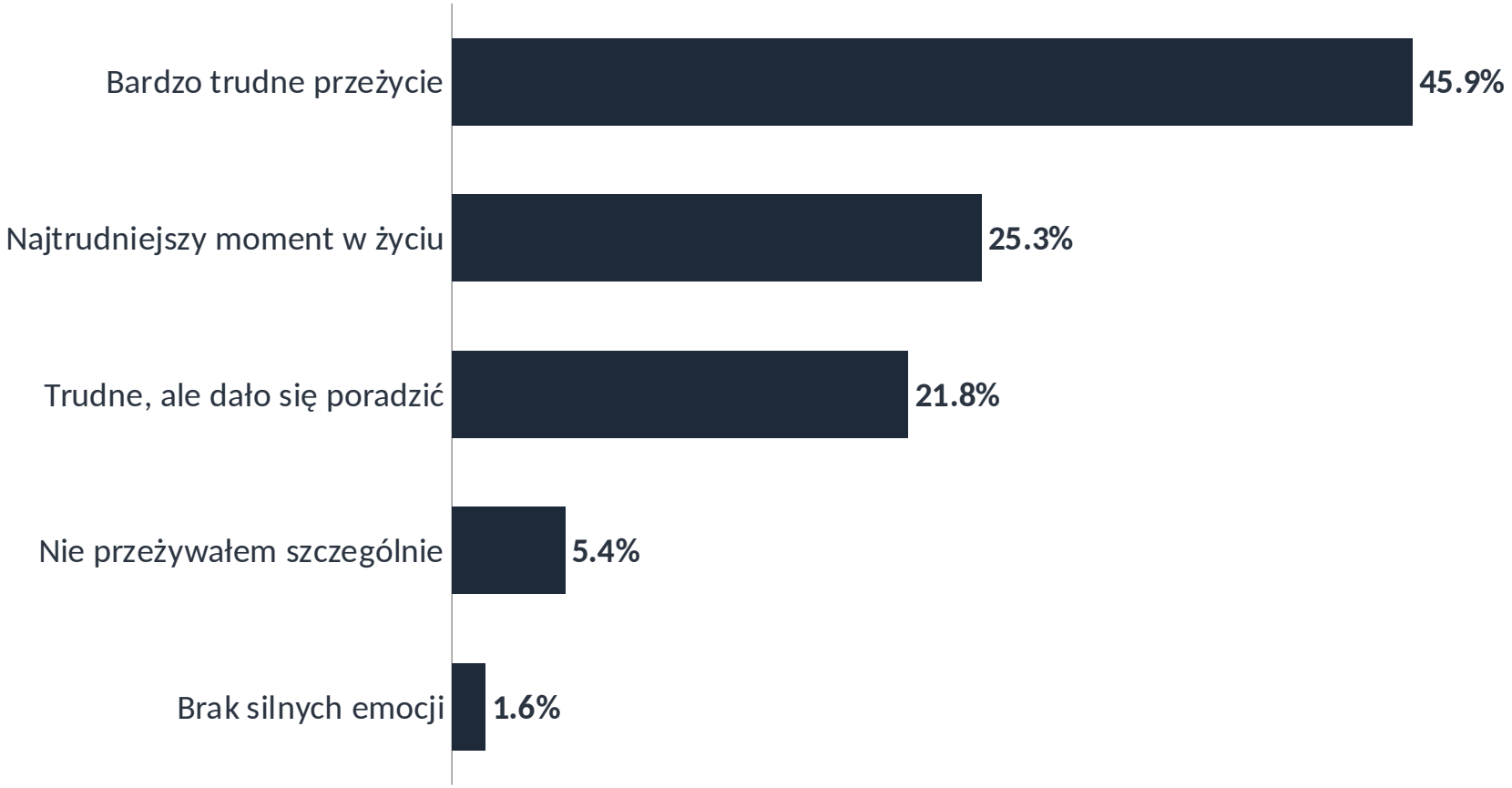

71%

opisuje stratę jako trudną
lub najtrudniejszą w życiu

7%

nie przeżywało tego
szczególnie lub bez emocji

WNIOSKI

Dla 7 na 10 opiekunów strata zwierzęcia należy do najtrudniejszych doświadczeń w życiu — to nie chwilowy smutek, lecz poważne przeżycie emocjonalne. Zaledwie 7% przechodzi przez nią obojętnie, co podważa potoczne „to przecież tylko zwierzę”.

Intensywność objawów żałoby (PGD)

N=316

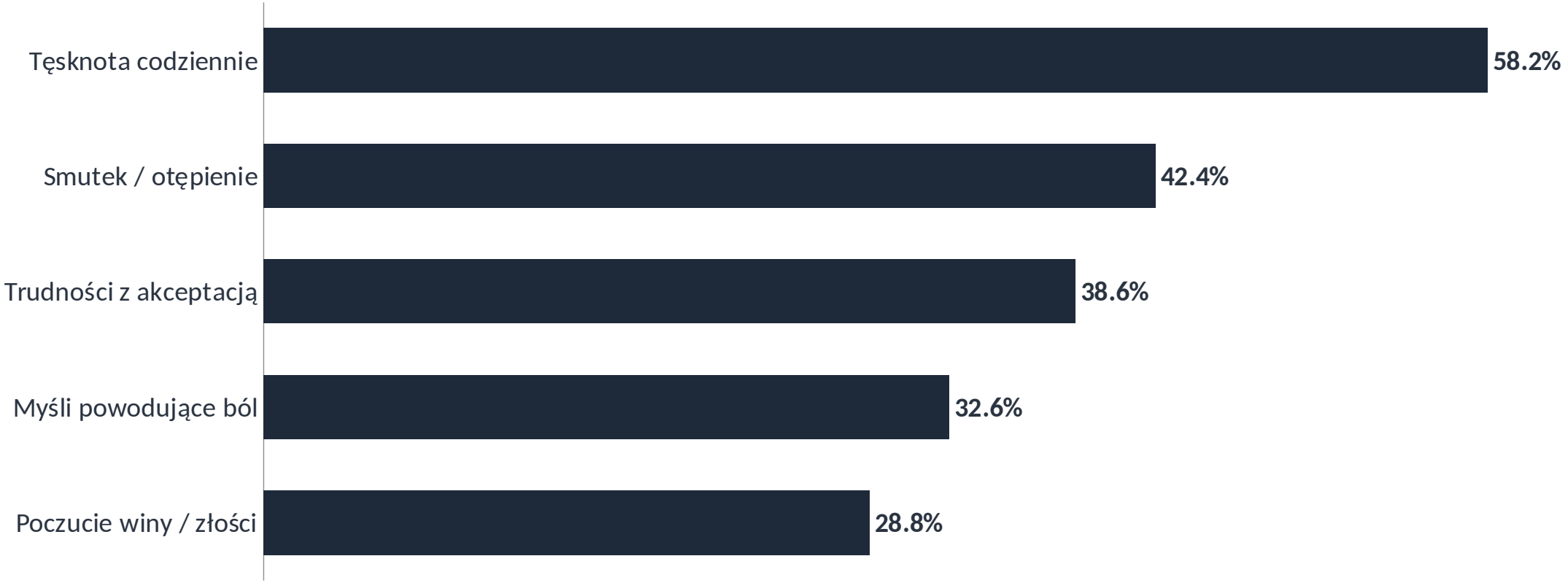

Suma odpowiedzi 4 i 5 (dość mocno i bardzo mocno) ze skali 5 stopniowej.

WNIOSKI

Najczęstsze objawy: codzienna tęsknota (58%) i smutek (42%) - to te same reakcje, które opisuje się w żałobie po człowieku. U znacznej części opiekunów pojawiają się też trudności z akceptacją straty i nawracające, bolesne myśli.

Żałoba utrudniająca życie

N=316

Czy powiedziałbyś/powiedziałabyś, że te przeżycia trwały dłużej, niż ludzie w Twoim otoczeniu uważaliby za normalne?

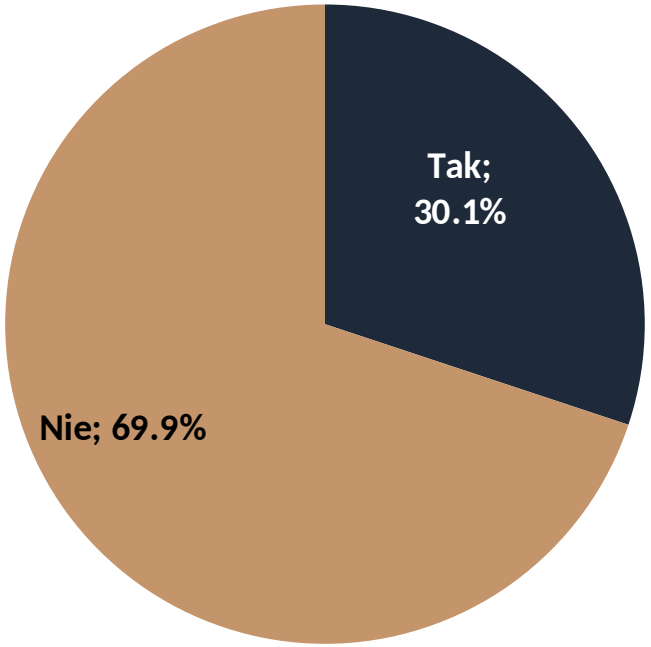

Czy te przeżycia spowodowały problemy w życiu osobistym, rodzinnym, społecznym lub zawodowym?

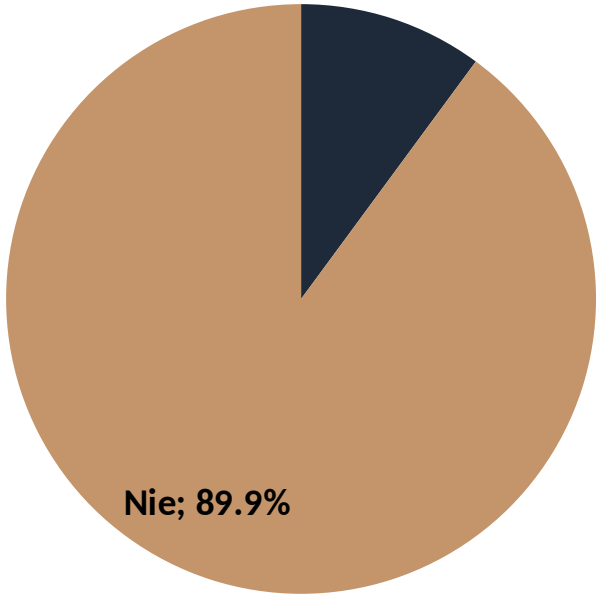

WNIOSKI

Część opiekunów deklaruje, że żałoba trwała dłużej, niż otoczenie uznaje za normalne, albo spowodowała problemy w życiu osobistym, rodzinnym lub zawodowym. To kryterium B przedłużonej żałoby — spełnia je 33% badanych po stracie.

Czas trwania żałoby i wpływ na życie

Jak długo po śmierci zwierzaka odczuwałeś/aś wpływ tej straty na swoje codzienne funkcjonowanie?

N=316

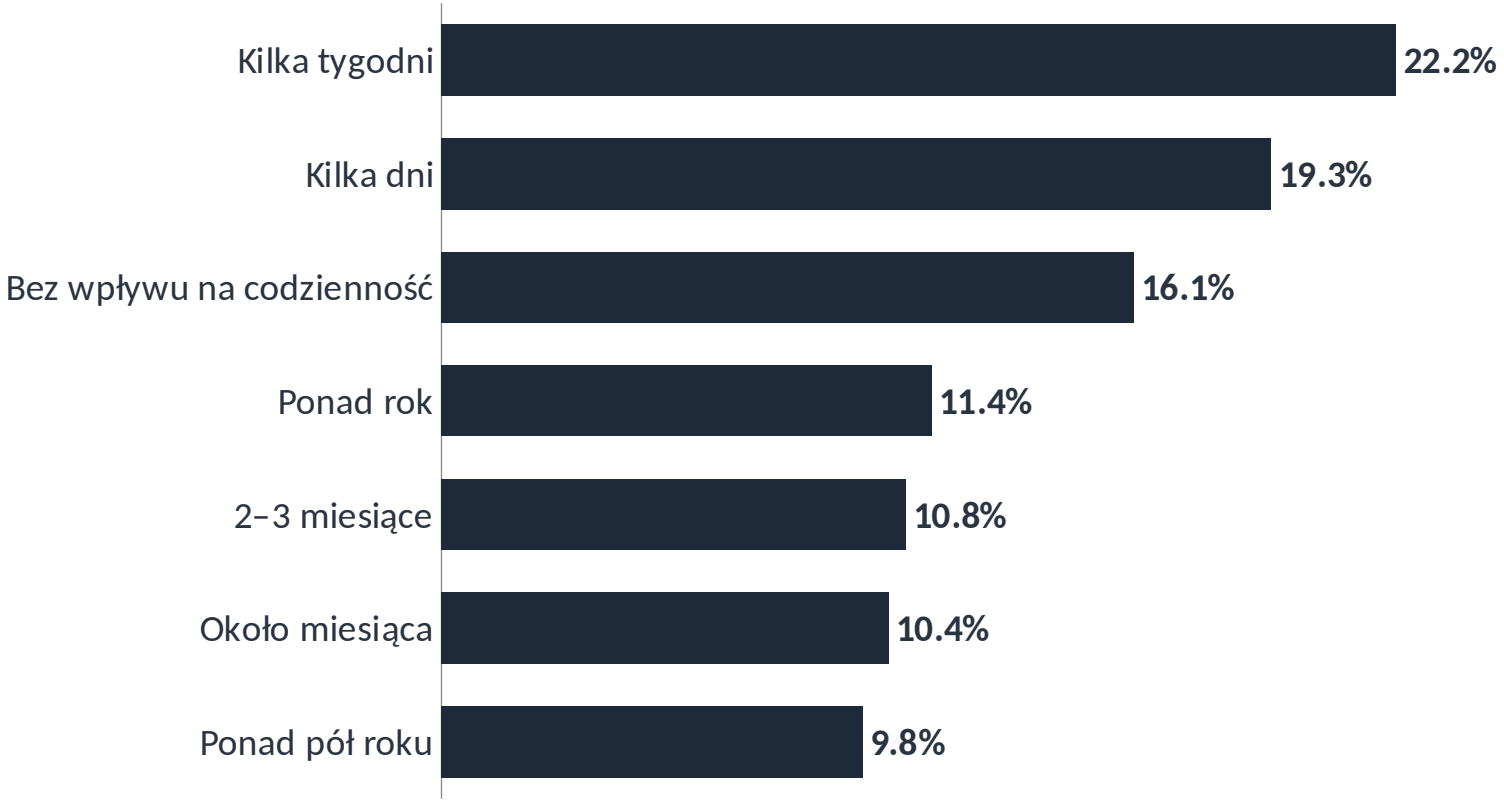

54,6%

odczuwało wpływ straty tygodniami lub dłużej

32,0%

czuło stratę ponad 3 miesiące

16,1%

nie odczuło wpływu na codzienne życie

WNIOSKI

Ponad połowa opiekunów (55%) odczuwa skutki straty tygodniami, a co trzeci (32%) dłużej niż trzy miesiące - żałoba po zwierzęciu rzadko „mija po tygodniu”. Jedynie 16% nie odnotowało żadnego wpływu na codzienne funkcjonowanie.

Przedłużona żałoba (PGD) wskaźnik wg ICD–11

20,6%

spełnia kliniczne kryteria PGD (ICD-11)

Prolonged Grief Disorder wg ICD-11 (WHO, 2022)

N=65 z 316 osób po stracie

Kryterium A

Min. 3 z 5 objawow na poziomie „Dość mocno” lub „Bardzo mocno” (4 i 5 w 5 stopniowej skali)

38,9%

Kryterium B

Żałoba trwała dłużej niż normalnie lub spowodowała problemy w życiu

33,2%

PGD pełne (A + B)

Oba kryteria spełnione jednocześnie – diagnoza kliniczna

20,6%

Rozkład liczby objawów PGD:

0 objawów	1 objaw	2 objawy	3 objawy	4 objawy	5 objawów
35,8%	14,6%	10,8%	9,5%	11,1%	18,4%

WNIOSKI

Co piąty opiekun (20,6%) spełnia jednocześnie oba kryteria przedłużonej żałoby wg ICD-11 - ten sam standard, którym mierzy się żałobę po stracie bliskiej osoby. Kryterium objawowe spełnia nawet 39%, więc poważne reakcje są regułą, nie wyjątkiem.

Okoliczności śmierci i postępowanie z ciałem

N=316

W jakich okolicznościach zmarło zwierzę?

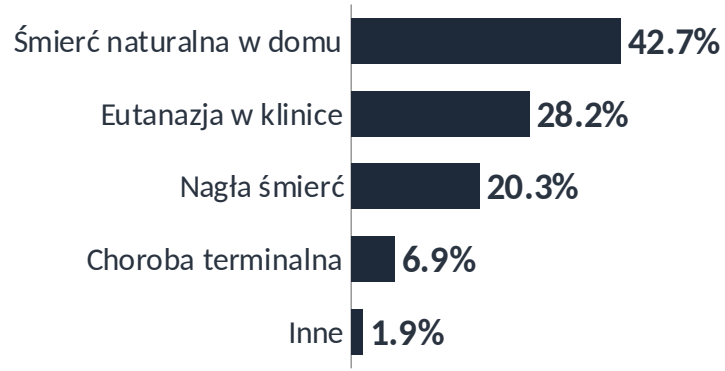

Co stało się z ciałem?

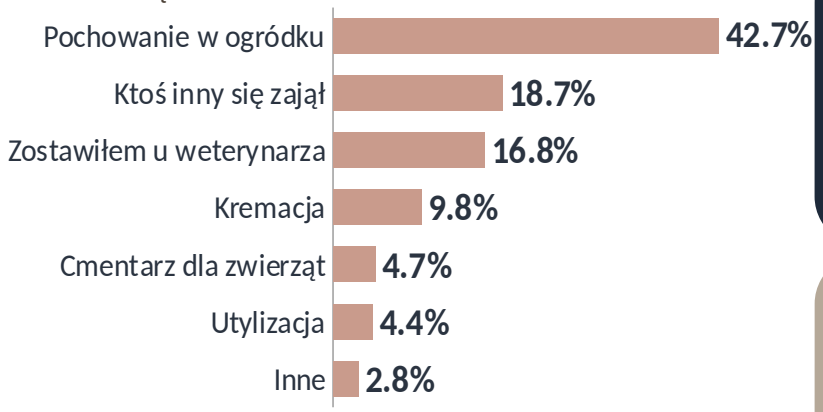

Kiedy Twoje zwierzę zmarło, czy wiedziałeś/aś, jakie masz opcje i co zrobić?

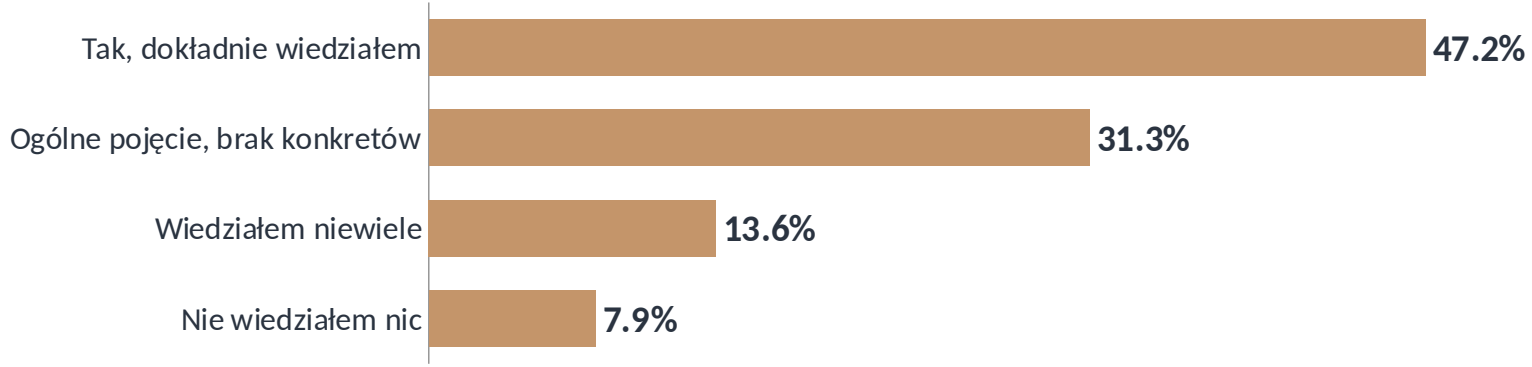

70,9%

zwierząt zmarło śmiercią naturalną lub przez eutanazję

42,7%

pochowało zwierzę w ogródku

21,5%

nie wiedziało co zrobić po śmierci zwierzęcia

WNIOSKI

Czterech na dziesięciu opiekunów (43%) grzebie zwierzę w ogrodzie - najczęściej nie z wyboru, lecz z braku wiedzy o legalnych alternatywach (samodzielny pochówek jest w Polsce zakazany). Co piąty w ogóle nie wiedział, co zrobić po śmierci zwierzęcia.

Poszukiwanie informacji i organizacja pochówku

N=316

Gdzie szukałeś informacji jak postępować?

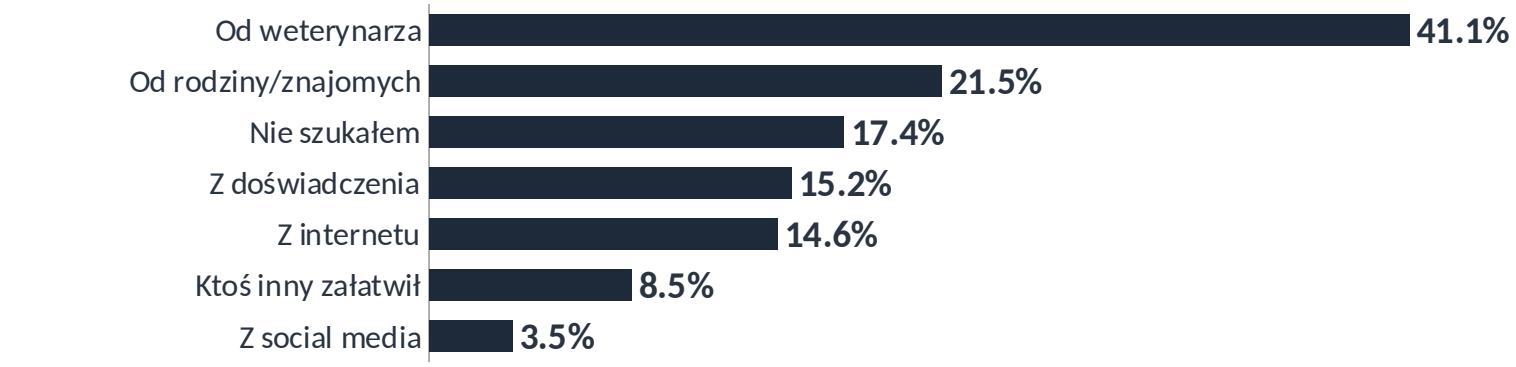

Kto zajął się organizacją pochówku lub pożegnania?

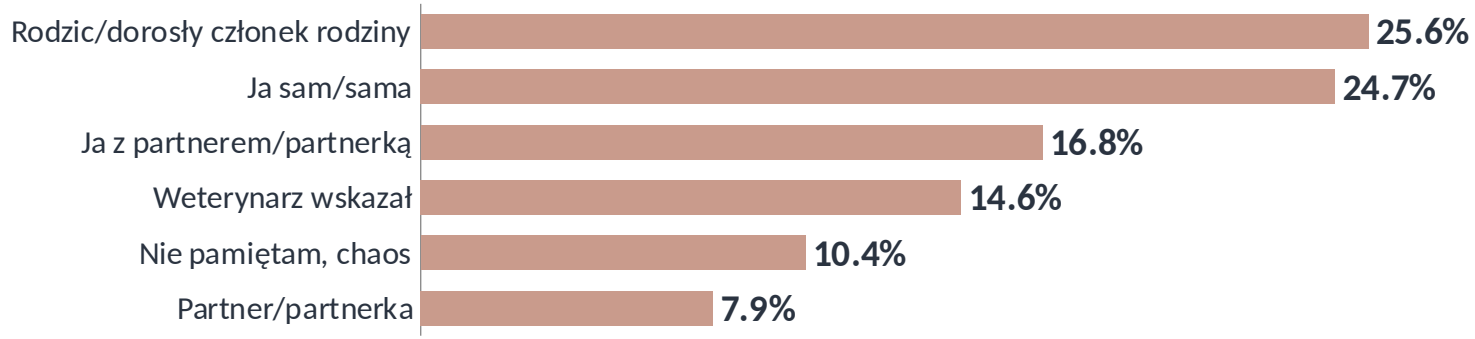

41,1%

szukało informacji u weterynarza

25,6%

organizacją pochówku zajął się rodzic lub dorosły bliski

17,4%

w ogóle nie szukało informacji jak postępować

WNIOSKI

Weterynarz jest pierwszym źródłem informacji dla największej grupy opiekunów (41%) - to naturalny, lecz wciąż niewykorzystany punkt kontaktu z usługą pożegnania. Jednocześnie 17% nie szukało żadnych informacji, często nie wiedząc, gdzie ich szukać.

Czego brakowało po śmierci zwierzaka?

N=316

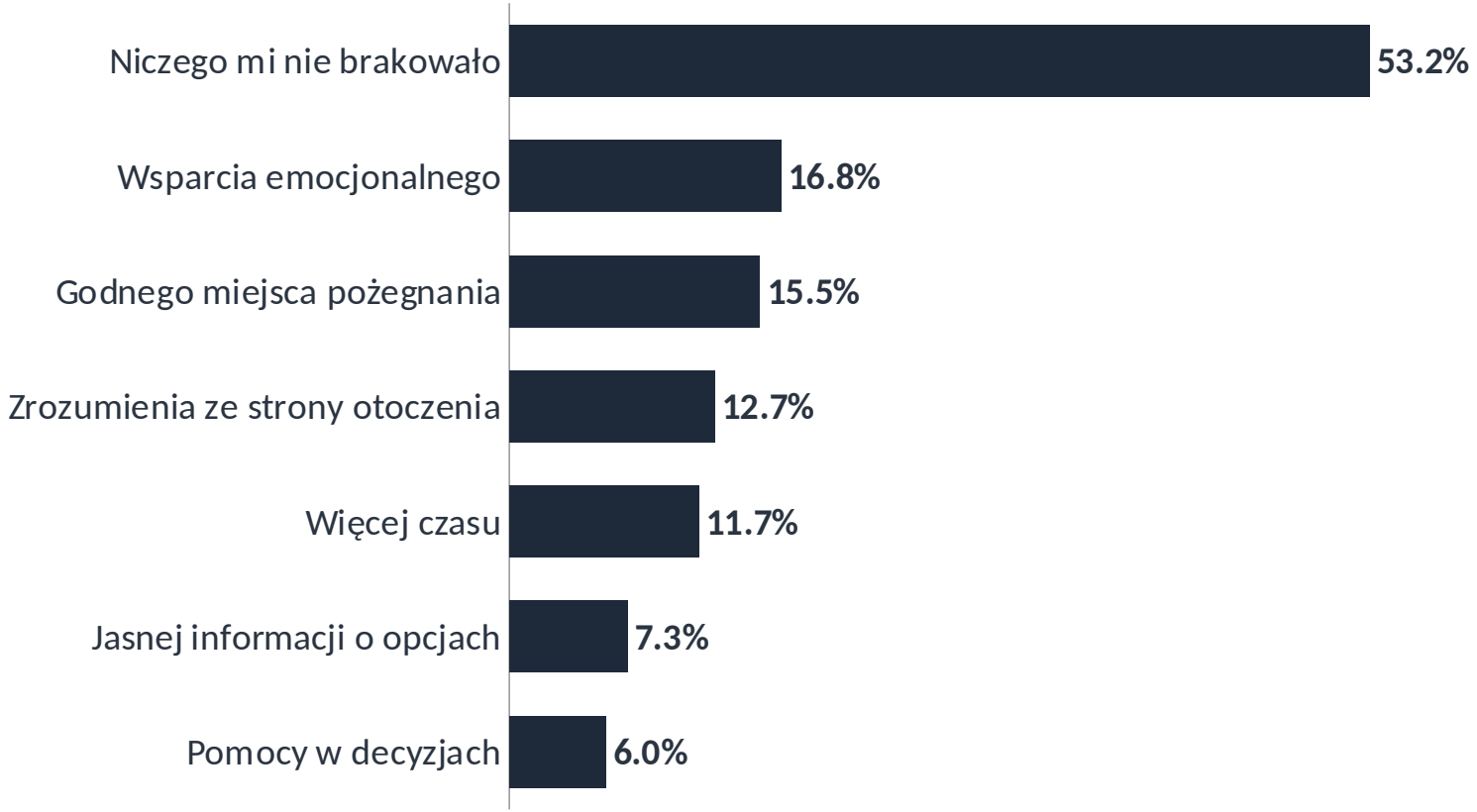

53,2%

deklaruje, że niczego im nie brakowało

46,8%

odczuwało brak czegoś po stracie zwierzęcia

16,8%

brakowało wsparcia emocjonalnego - top potrzeba

WNIOSKI

Niemal połowie opiekunów (47%) czegoś zabrakło po stracie - najczęściej wsparcia emocjonalnego (17%), a nie usługi technicznej. Potrzeba dotyczy więc przede wszystkim towarzyszenia w żałobie, nie samej logistyki pochówku.

Praca i wolne dni na żałobę

N=316

Co zrobiłeś/aś w pracy tego dnia lub następnego dnia po śmierci zwierzaka?

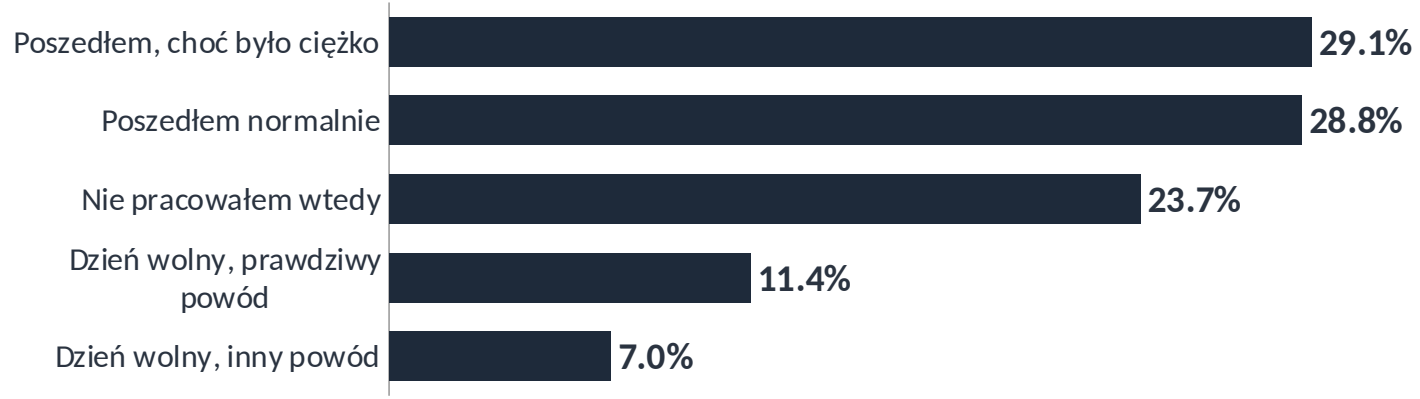

Czy osoby pracujące powinny mieć możliwość wzięcia dodatkowe płatnego dnia wolnego po śmierci zwierzęcia domowego - podobnie jak w przypadku śmierci bliskiej osoby?

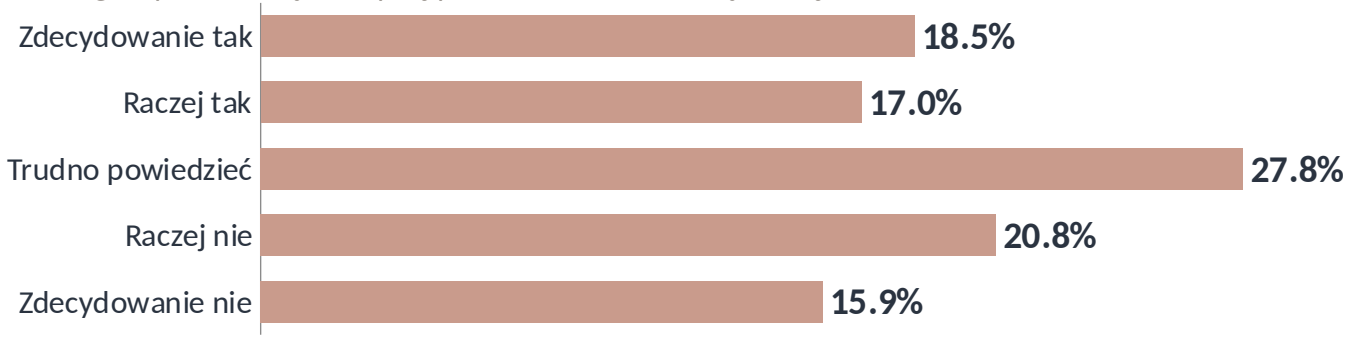

29,1%

poszło do pracy, choć odczuwało to jako trudne

18,4%

wzięło dzień wolny po stracie zwierzęcia

35,5%

popiera płatny dzień wolny po śmierci zwierzęcia

WNIOSKI

Większość opiekunów wraca do pracy następnego dnia mimo złego samopoczucia (29%), a tylko 18% bierze wolne. Co trzeci Polak (36%) popiera płatny dzień wolny po stracie zwierzęcia - na wzór urlopu okolicznościowego. Temat dojrzał do rozmowy systemowej.

Reakcja bliskich

N=316

Czy ktoś z bliskich lub znajomych powiedział Ci, że powinieneś/powinnaś pogodzić się ze stratą, iść dalej, albo że żałujesz za długo lub za bardzo?

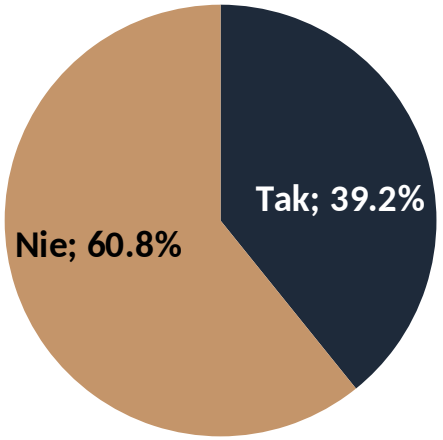

Jakie komentarze słyszałeś/aś?

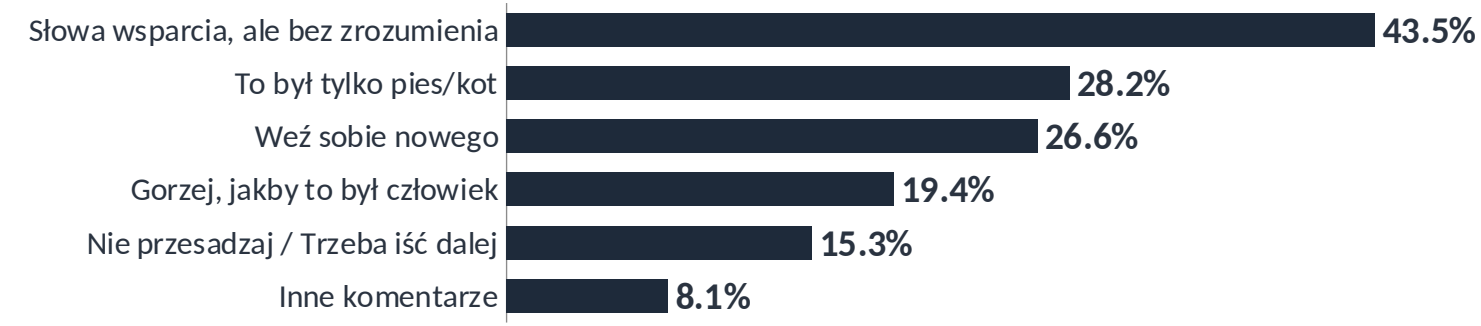

39,2%

usłyszało bagatelizujące komentarze od bliskich

43,5%

słyszało słowa wsparcia, ale bez zrozumienia

28,2%

usłyszało „to był tylko pies/kot”

WNIOSKI

Czterech na dziesięciu opiekunów (39%) słyszy od bliskich bagatelizujące komentarze, a 28% wprost „to był tylko pies/kot”. Nawet życzliwe otoczenie często oferuje słowa wsparcia bez prawdziwego zrozumienia (44%) - ta żałoba wciąż nie ma społecznego przyzwolenia.

Obecność dziecka w obliczu śmierci zwierzaka

N=316

Czy w tamtym czasie miałeś/aś dzieci w wieku poniżej 16 lat?

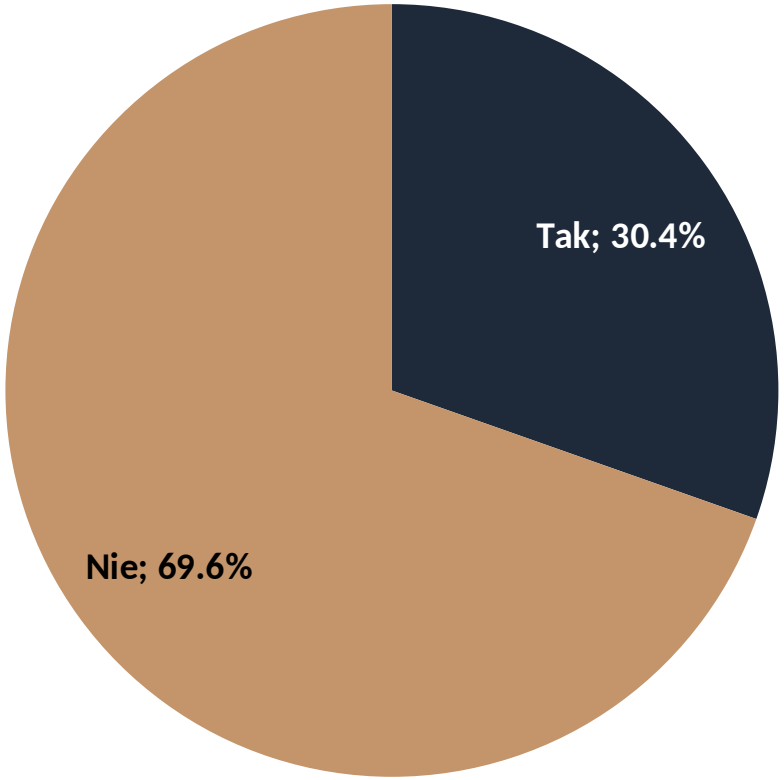

30,4%

miało dzieci poniżej 16 lat
w momencie śmierci zwierzęcia

69,6%

nie miało dzieci - żałoba
dotyczyła wyłącznie dorosłych

WNIOSKI

Co trzecia strata (30%) dotyczy domu z dzieckiem poniżej 16 lat. Dla wielu z tych dzieci śmierć zwierzęcia to pierwsze w życiu zetknięcie ze śmiercią - moment formacyjny, w którym rodzice często sami nie wiedzą, jak rozmawiać o stracie.

03

CZĘŚĆ 03

Żałoba a społeczeństwo

Odbiór społeczny i ocena własna

Odbiór żałoby - Polacy

N=605

Jak Twoim zdaniem większość Polaków reaguje, gdy ktoś mówi im o śmierci swojego psa lub kota?

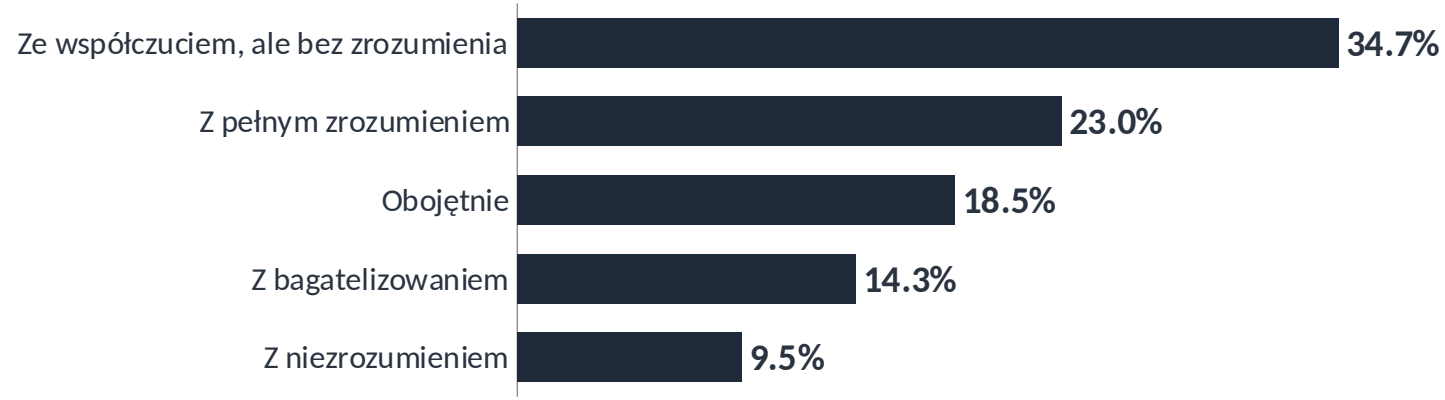

Jak Twoim zdaniem większość Polaków ocenia żałobę po zwierzęciu domowym - jak silne przeżycie, według nich, to jest?

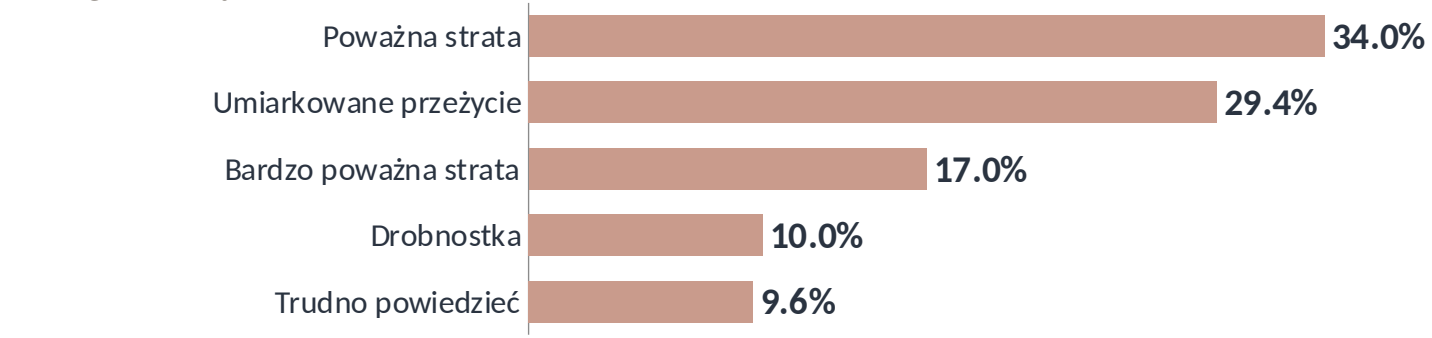

57,7%
reaguje ze współczuciem lub zrozumieniem

51,0%
uważa żałobę za poważną lub bardzo poważną stratę

23,8%
bagatelizuje lub nie rozumie żałoby

10,0%
uważa żałobę za drobnostkę

WNIOSKI

Zdaniem badanych tylko około połowy Polaków reaguje na żałobę po zwierzęciu współczuciem (58%) i uznaje ją za poważną stratę (51%). Tak wygląda obraz społeczeństwa, jaki nosimy w głowach i, jak pokazuje kolejny slajd, jest on znacznie surowszy niż rzeczywistość.

Odbiór żałoby – ocena własna

N=605

A Ty osobiście - jak reagujesz, gdy ktoś mówi Ci o śmierci swojego psa lub kota?

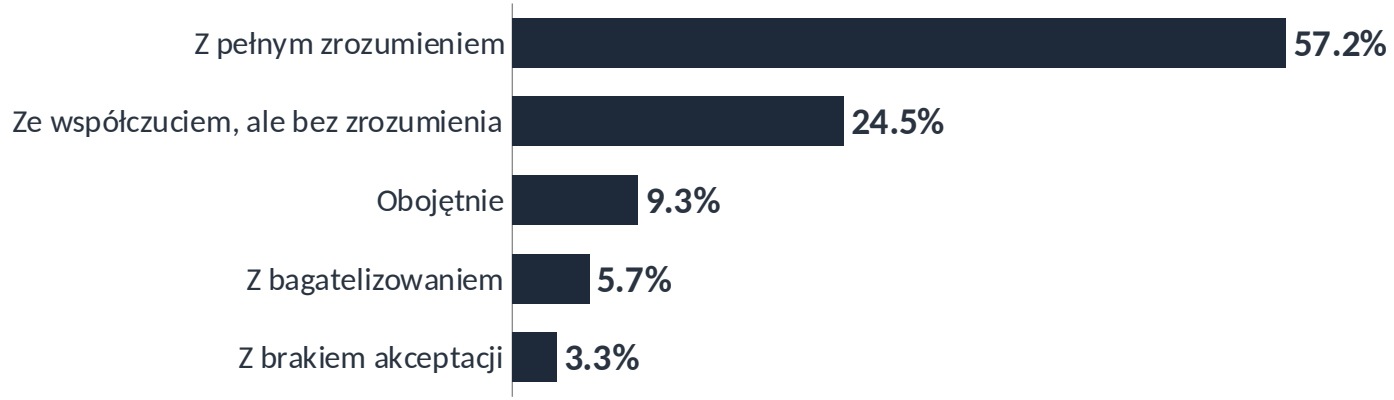

A Ty osobiście - jak oceniasz żałobę po zwierzęciu domowym?

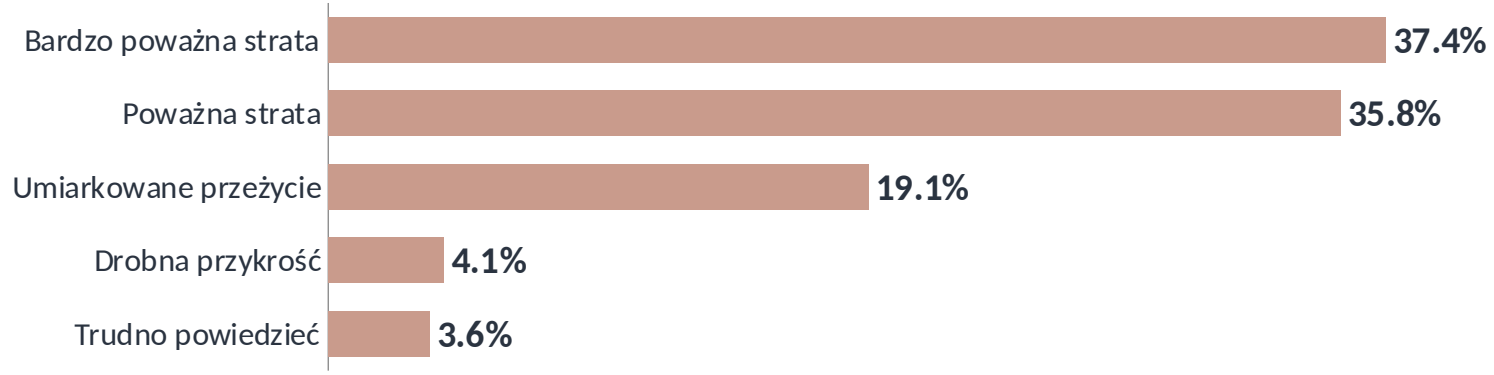

81,7%
reaguje ze zrozumieniem lub współczuciem

73,2%
uważa żałobę za poważną lub bardzo poważną stratę

9,0%
bagatelizuje żałobę lub nie akceptuje jej

4,1%
uważa żałobę za drobną przykrość

WNIOSKI

Osobiście aż 82% badanych reaguje współczuciem, a 73% uznaje stratę zwierzęcia za poważną — realne postawy są znacznie bardziej empatyczne, niż przypisujemy ogółowi. Do bagatelizowania takiej żałoby przyznaje się tylko 9%.

Polacy vs. ocena własna - porównanie

POLACY	WYMIAR PORÓWNANIA	OCENA WŁASNA
57,7%	Współczucie i zrozumienie ▲ +24pp	81,7%
51,0%	Żałoba to poważna strata ▲ +22pp	73,2%
23,8%	Bagatelizacja żałoby ▼ −15pp	9,0%
10,0%	Żałoba to drobnostka ▼ −6pp	4,1%

Polacy deklarują większe zrozumienie niż przypisują ogółowi - luka percepcji sięga 24pp

N=605

Ocena na wymiarach

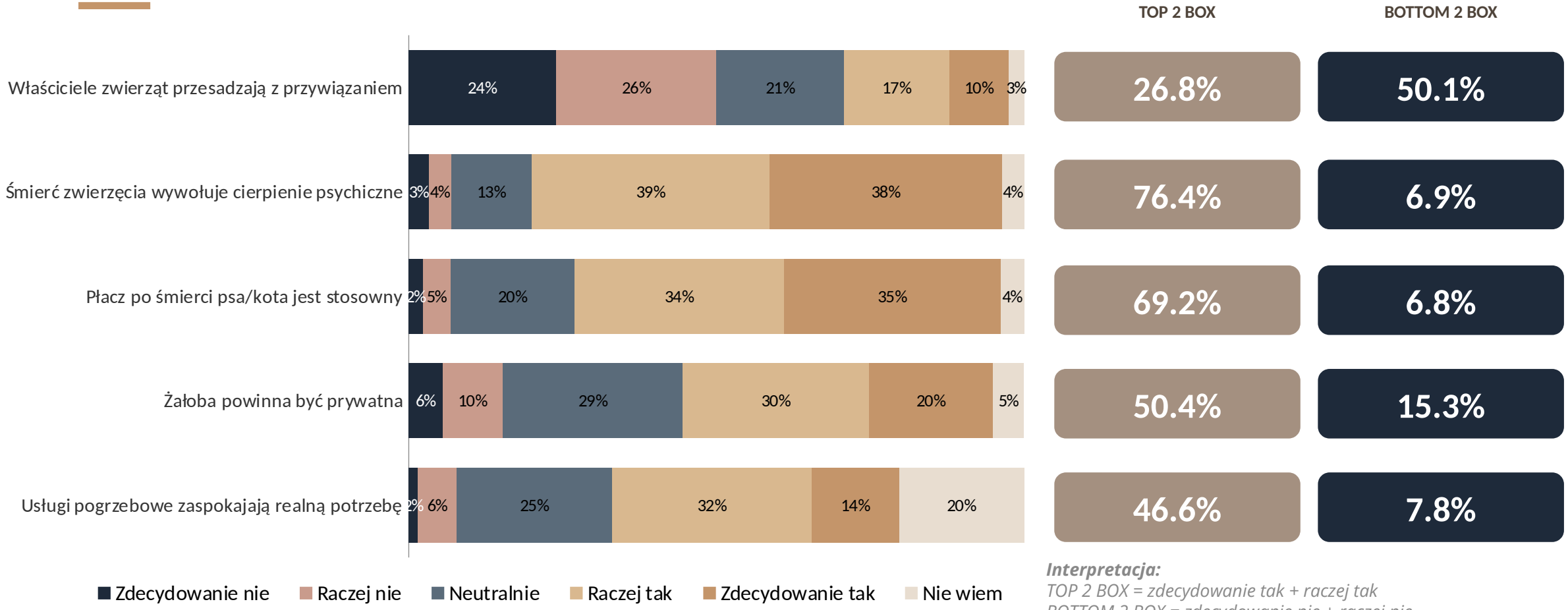

Interpretacja:
TOP 2 BOX = zdecydowanie tak + raczej tak
BOTTOM 2 BOX = zdecydowanie nie + raczej nie
Skala Likerta 1–5, od „zdecydowanie nie" do „zdecydowanie tak"

N=605

WNIOSKI

Na większości wymiarów dominują odpowiedzi akceptujące żałobę po zwierzęciu - od uznania jej za realne cierpienie po przyzwolenie na płacz. Wyraźny opór deklaruje mniejszość, co potwierdza, że społeczne tabu jest słabsze, niż się wydaje.

04

CZĘŚĆ 04

Znajomość usług pogrzebowych

Świadomość, postawy, gotowość

Znajomość usług pogrzebowych dla zwierząt - niewspomagana

89,3%

nie ma żadnej wiedzy o firmach

46,1% brak odpowiedzi
43,1% „nie wiem”, „nic”

4,8% zna ogólnie / częściowo

„Wiem że istnieją, ale niewiele więcej”

6,0% zna / ma konkretną wiedzę

Skojarzenia: kremacja indywidualna, cmentarze dla zwierząt, kompleksowy odbiór ciała

„Znam taką firmę, korzystałem i polecam innym”

Wniosek: rynek praktycznie nieznany konsumentom

Tylko 1 na 10 respondentów potrafi cokolwiek powiedzieć o tych firmach. Główne skojarzenie to kremacja - inne usługi są niemal nieznane. Bariera wejścia to przede wszystkim brak świadomości, nie brak potrzeby.

Dostęp do wiedzy i usług

N=473

Czy weterynarz kiedykolwiek rozmawiał z Tobą o opcjach pochówku lub pożegnania zwierzęcia?

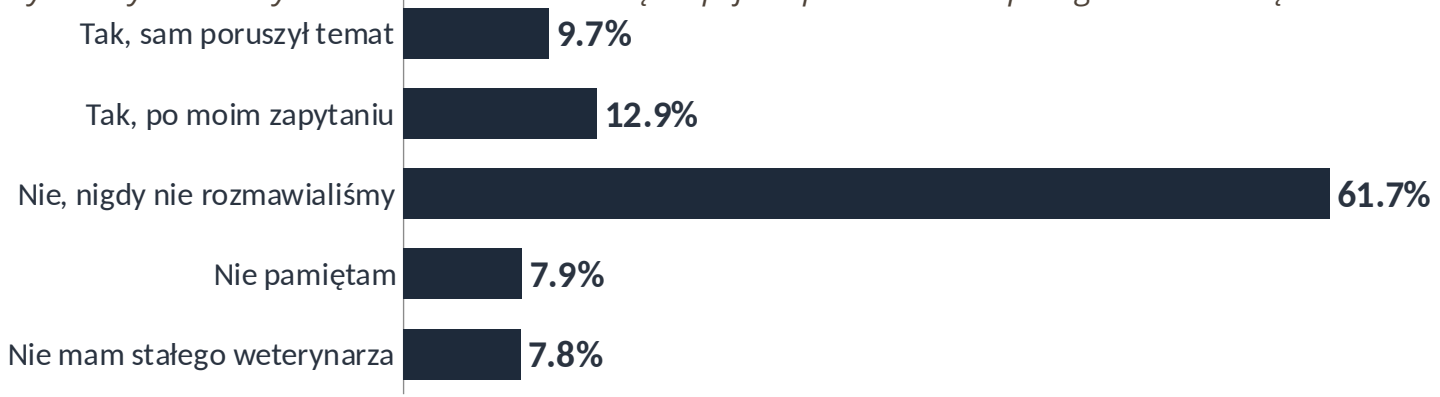

Gdybyś potrzebował/a skorzystać z takiej usługi - jak wolałbyś/wolałabyś nawiązać pierwszy kontakt?

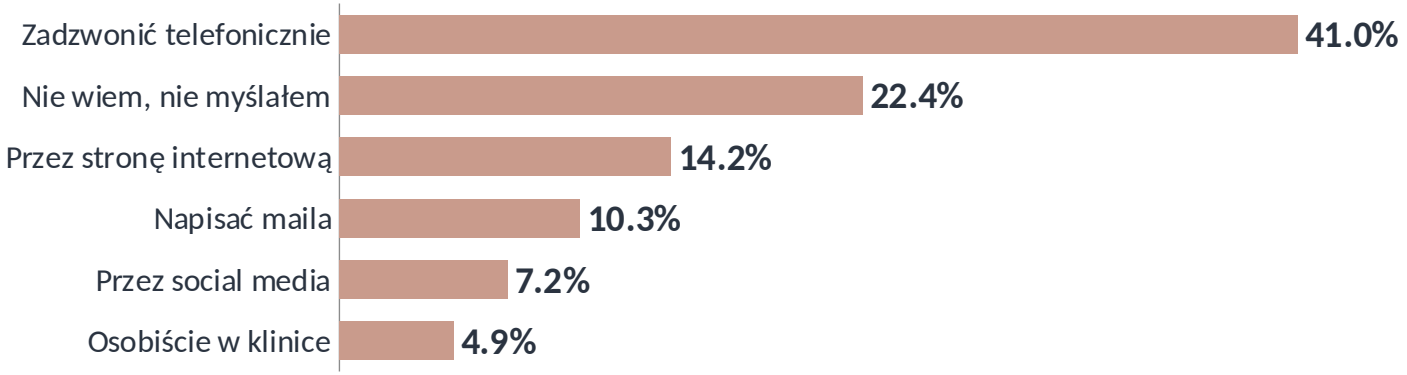

62%
weterynarzy nigdy nie porusza tematu pochówku zwierzęcia

41%
wolałoby zadzwonić telefonicznie jako pierwszy kontakt

22%
nie wie, jak nawiązałoby kontakt - potrzeba budowania świadomości

WNIOSKI

Najczęstszy punkt pierwszego kontaktu — weterynarz — w 62% przypadków w ogóle nie porusza tematu pożegnania. Rynek nie ma więc kanału, którym mógłby dotrzeć do klienta, a 22% opiekunów nie wie nawet, jak nawiązać kontakt z usługą.

Paradoks gotowości - analiza potencjału rynkowego

Im bardziej konkretna propozycja, tym większa gotowość - klienci nie planują sami, ale chętnie skorzystają z gotowego rozwiązania

Etap 1: Potrzeba

26%

ŚWIADOMOŚĆ

myślało lub ma plan na pożegnanie zwierzęcia

Etap 2: Zainteresowanie

46%

INTENCJA

skorzystałoby z kompleksowej usługi pogrzebowej

Etap 3: Działanie

68%

GOTOWOŚĆ

chętnie ustaliłoby preferencje z wyprzedzeniem

KLUCZOWY WNIOSEK

Barierą nie jest brak gotowości lecz brak inicjatywy - 62% weterynarzy nie porusza tematu, a 68% właścicieli jest otwartych na pre-planning.

62% weterynarzy nigdy nie porusza tematu pochówku zwierzęcia

41% Opiekunów wolałoby nawiązać kontakt telefonicznie

Skontaktuj się z nami!

Leszek Wolany

ek@lumida.pl+48 791 927 860

Lumida

ul. F. Klimczaka 5 lok 83

02-797 Warszawa

www.lumida.pl